

Ai mei dragi colegi

Beatrice Lohmuller

Nu știu cum să încep a spune, ce dor de voi îmi va fi
De câte ori voi auzi de școală, de voi îmi voi aminti
Și sper ca și voi gândindu-vă la anii scumpi de școală,
Să râdeți ca atunci când s-a-ntâmpnat pentru prima oară.

Să nu gândiți că ne-am pierdut, sau că ne-am și uitat
Chiar dacă trecerea timpului rănește ne-ncetat;
E dureros să pierzi colegi și prieteni și iubiri,
E foarte greu să treci ușor de-atâtea amăgiri.

Ce bănci aveam! În ele-am stat atâtea ani și ani!
De multe ori noi ne-am certat din bârfe, pentru bani,
Nici noi n-am fost uniți deloc, dar astfel este omul;
E rece, rău și e zgârcit dar, trece totul, totul!

Eu am uitat ce-a fost urât, căci „și uitarea e o lege”!
Și amintiri ce mă răneau, de azi mă lasă rece.
Doar clipele de fericire cu drag le voi păstra,
Le-nchid cu cheia fericirii, în mica inimă a mea.

Doresc să fiți toți fericiți! Și veseli tot mereu!
Să treceți dârji peste „spini” și peste ce e rău!
Să nu vă-mpotmoliți în „gropi”! Și nici necaz să nu aveți!
Vă doresc doar fericire, căci vă iubesc colegi!
2009-iulie